

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 331.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

γεν, τῶν ζώντων μάλλον ναμάτων
τὸ φρέαρ ἐξερεύνησον, ὅσῳ χειρίζεται
καὶ τὸ μικρὸν διφαν, καὶ τῇ γλώσσῃ ὁ-
ρέγει φυλακὴν, μὴ εἰς λόγους ἐκκλι-
νεν ποιησίας.

Διδύμω. τλ.

Τὴν αἰτίαν τῆς ὑπερβίας τοῦ
πατριάρχου, ὁ μέγας Δαβὶδ ἐν ψαλ-
τηρίῳ ἀνακρῶν ἰδὼς, καὶ πρὸς συγ-
χώρησιν αὐτῆς τὸν δεσπότην ἐξελέ-
ξεν, καὶ τὴν ἀφικτον τῆ βεῖ γινώσκει
ἐσήμανε, καὶ τὴν μετὰ τὸ πᾶσιμα, τῷ
Αδάμ εὐγνωμοσύνην ἐδήλωσεν, ὅτι
ἐκρέβην, λέγων, τὸ ὄσφῳ μου ἔπῳ σου
ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, ὅτι ἐλαθέ σε,
φῆσι, τῆς γυναικός μου ὁ ὄλιος, ἦν
ἐκ τῶν ὄσφῳ μου λεληθότως ἐποίησας,
ὑπὸ βαρεῖ ἐνάσας με. ἀλλ' ἔγνωσ τὰ
ἡμέτερα κρυφία, ὃ ἐκείνην κρυφίως
ὑποσησάμενος.

Τῷ αὐτῷ. τλα.

Ἀγγίλους ὄν, καὶ συνετῶς ἐρευνῶν,
ἔδδεν δύνασιν ἀγνοεῖν. πάντα γὰρ
καλῶς ἀθροίσας ἐν νεότητι, ἔχεις ἐν
γῆρὶ ἀπάσασιν, τὸ ἀκατέργαστον μὲν
εἶδδσαι οἱ ὀφθαλμοί σου, τὸ μήπω
περαχθέν μοι, φῆσιν ὁ Αδάμ, ὡς ἦδη
πελαθῆν καθόρας. καὶ τοὺς τίως μὴ
τεχθέντας, ὡς ἦδη τεχθέντας ὀπίστα-
σαι. δύναται δὲ νοῆσαι καὶ διχῶς, τὸ ἀ-
κακὸν καὶ ἄπληρον καὶ ἀεξέργαστον
μου. ἔργον γὰρ ἡ περὶ νοῖα λέγεσθαι
φιλεῖ. εἶδδσαι οἱ ὀφθαλμοί σε, καὶ ὅτι
τῷ βιβλίῳ σου πάντες γραφίσονται.
καὶ ὅτι ἐπιφῆσιν, ὃ μὴ συνιείς, ἢ λαν-
θάνει σε, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα γινώ-
σκεις, καὶ τὸ ἀκακὸν μου οἶδας, ὅπως
ἀγνοία ἠπάτημα, καὶ τῷ ἀλήθῳ
τῆς μνήμης σου, πάντες οἱ λογισμοί
μου ἐπιστημαίνονται.

re cupis, viuarum potius aquarum partem
inuestiga: qui hoc affert ut ne quis postea
fitiat, & linguæ custodiam præbet, ne in
malitiæ verba declinet.

Didymo. 330.

Transgressionis primi parentis causam
magnus ille David in Psalterio canens, at-
que ad eam condonandam facilem ac pla-
cidum Dominum reddens, & ineuitabi-
lem Dei cognitionem esse significauit, &
Adami post lapsum candorem animique
probitatem declarauit, his verbis utens,
Non est occultatum os meum à te, quod
fecisti in occulto. perinde ac si diceret:
Non te fugit vxoris meæ lapsus, quam ex
osse meo, cum me somno graui oppressis-
ses, occultè condidisti. Verum animorum
nostrorum latebras perspectas habes, qui
eam occultè procreasti.

Eidem. 331.

Cum tu & ingenij acumine polleas, &
Scripturarum sensum sagaciter perscrut-
eris, nihil est quod te latere possit. Nā cum
omnia in iuuenili ætate præclare collegeris,
requietem in senectute habes. Imperfe-
ctum meum viderit oculi tui. Illud quod
nondum à me factum est, inquit Adamus,
tanquam iam confectum perspicis, & eos,
qui nondum nati sunt, tanquam iam in lu-
cem editos, noscis. Potest etiam hic locus
alio modo intelligi. Innocentiam meam,
animique ab improbitate puritatem, at-
que id quod minimè egi (opus enim ple-
runque animi conceptio appellatur) vi-
derunt oculi tui. Et in libro tuo omnes
scribentur. hoc est, nihil est quod non in-
telligas, aut quod te fugiat: verum & futu-
ra cognoscis, & innocentiam ac simplici-
tatem meam exploratam habes, nimirum
quoniam pacto per ignoracionem in frau-
dem lapsus sim, & in memoria tua, in quā
nulla obliuio cadere potest, omnes cogita-
tiones meæ consignantur & inculpantur.